

આપણી લાયકી બતાવવાને

આપણી લાયકી બતાવવાને, પેસવું નહીં જ્યાં કુસંગ થાય.
ઊલટાં ના-લાયક બની બેસે, અમે ય ત્યાં થઈ યાં નિરૂપાય.

સમજણ વિના ટીકા કરવી, ચોવટીયાની કાગા-વૃત્તિ,
દૂધમાંથી યે પોરાં શોધે, અવગુણ-ગ્રાહક, દુર્જન-મૂર્તિ

જન્મથી શોધે અહમ-સમાધાન, મનને રુચે ત્યાં તન બેસે,
નિંદા-રસનાં રંગીન-ચટકાં, કૂથલી માણે-કૃસંગ ટેસે.

અણસમજણથી, પૂર્વવિરાધક, અનાત્મ-વર્તે જગ-સન્મુખ,
મન-મોહક ઈન્દ્રિય-સુખોમાં, ચીકણા પરદે આત્મ-વિમુખ.

‘હું’ વર્તે જ્યાં દેહાકારે, ચોખ્ખી ભ્રાંતિ અજ્ઞાધાર,
વિશ્વ-ગૂંચાયું, કષાય તાંતે રાગ-વિકારી દ્વેષ-અપાર.

કપટને પરદે, છુપો તિરસ્કાર, સાચી વસ્તુ સ્વીકારે નહીં.
અહમથી અક્કડ ફરે ભમરડાં, ભૂલ ને રોગ વધારે અહીં

કર્તા-પદ-કેવળ અજ્ઞાને અનાદિ જન્મોથી શ્રદ્ધેલું,
મત-સ્વચ્છંદે પોષી-અહમને અપદ જાડું ગાઢું કરેલું.

દુનિયાભરનાં શાસ્તર-ફાડી, ત્યાગ-ગ્રહણ ને દ્વંદ્વ જ પીધા,
દેહ કીયા ને સર્વાગ્રહ-સંગ અંધારા ખૂબ ગાઢાં કીધાં

મહીલા-ગ્રહ ને દોષ-નઝરથી, આખા પિંડને કષ્ટે-કષાય,
વ્યતિરેકી-ગુણ મારાં માન્યાં, શક્કરીયાં ભરહારે બફાય.

સવળાં-કમનો કર્તા-પોતે, અવળાં કમનો ભગવાન-કર્તા,
દેખીતો વિરોધાભાસ જ, હિસાબી ભૂલથી દંડ જ ભરતાં.

અહમની ખત્તા ખોટ ખાઈને, જ્યારે લોક રડી ઊઠે,
નીરૂપાય થઈને સમજશે, વ્યવસ્થિત જો જ્ઞાન-સૂઝે.

